

Dosarul nr. 2ra-1196/2020

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender (jud: A. Pleșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Budescu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de
Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” împotriva lui Alexandru Budescu
cu privire la încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 20 februarie 2018, Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură
„Tighina” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Budescu
cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că în conformitate cu
ordinul nr. 28-k din 23 decembrie 1997, Alexandru Budescu a fost angajat la
Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”, ocolul silvic
Hîrbovăț, în funcția de pădurar pe o perioadă nedeterminată.

La 04 iulie 2007, angajatorul a încheiat cu pârâtul contract de răspundere
materială deplină nr. 50/2007, iar contractul individual de muncă nr. 859 a fost
semnat de părți la 05 noiembrie 2008.

A susținut că în luna octombrie 2017, Alexandru Budescu, activând în calitate
de pădurar al ocolului silvic Hîrbovăț din cadrul Întreprinderii de Stat
Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”, conform autorizației de exploatare a
pădurii nr. AB 007080 din 02 octombrie 2017 a fost autorizat să efectueze în
cantonul nr. 8 lucrări de exploatare în fondul forestier UA105CI, însă ultimul a
confundat parchetele și neautorizat a efectuat lucrări de exploatare a fondului
forestier în UA106P pe o suprafață de 1,5 ha, fiind extrași ilicit 474 de arbori.
Prejudiciul cauzat fondului forestier constituind suma de 93 386,10 de lei.

A reiterat că la data de 16 noiembrie 2017 de către agentul constator,
Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” a fost întocmit
în privința pârâtului procesul-verbal cu privire la contravenție silvică în baza art.
122 alin. (3) Cod contravențional.

Ulterior, prin hotărârea nr. 9 din 17 noiembrie 2017 pe cauza contravențională nr. 20/17 din 16 noiembrie 2017 agentul constator a aplicat în privința pârâtului sancțiune în baza art. 122 alin. (3) Cod contravențional - amendă în mărime de 30 u.c., ceea ce constituie suma de 1500 de lei, iar la 18 noiembrie 2017 pârâtul a achitat 50 % din amenda stabilită, adică suma de 750 de lei.

De altfel, a relevat că procesul-verbal cu privire la contravenție silvică întocmit în baza art. 122 alin. (3) Cod contravențional din 16 noiembrie 2017 și hotărârea agentului constator nr. 9 din 17 noiembrie 2017 pe cauza contravențională nr. 20/17 din 16 noiembrie 2017 privitor la aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 30 u.c., de contravenient nu au fost contestate.

A afirmat că somația din 03 ianuarie 2018 privitor la recuperarea până la 01 februarie 2018 a prejudiciului cauzat fondului forestier în sumă de 93 386,10 de lei, recepționată de pârât la 22 ianuarie 2018, a fost ignorată de către acesta.

Așadar, reclamanta a solicitat încasarea de la Alexandru Budescu în beneficiul Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” a sumei de 52 345,76 de lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului material cauzat.

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Bender s-a admis acțiunea. S-a încasat de la Alexandru Budescu în beneficiul Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” cu titlul de prejudiciu material cauzat suma de 52 345,76 de lei.

La 04 iunie 2018, Alexandru Budescu a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea integral a hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Alexandru Budescu și s-a menținut hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Bender, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” împotriva lui Alexandru Budescu cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță, la soluționarea cauzei a stabilit pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru justa judecare a cauzei, concluziile instanței de judecată fiind corecte.

În același timp, Colegiul a învederat apelantul nu a invocat calculul incorect efectuat, ci și-a exprimat dezacordul referitor la faptul că au dreptul să constate contravenții, să încheie procese-verbale și să aplice sancțiuni persoanele abilitate cu funcție de control, din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, iar în speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit de o persoană care nu avea atribuții în acest domeniu.

La caz, Colegiul a apreciat critic argumentele invocate în apelul depus, ori în circumstanțele în care acesta nu era de acord cu procesul-verbal seria AM nr. 20/17 în baza art. 122 alin. (3) Cod contravențional urma să-l conteste în instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. 448 Cod Contravențional. Or, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite, persoanele sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Conform art. 383 alin. (3) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este

declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie

În consecință, în circumstanțele în care Alexandru Budescu nu a contestat în conformitate cu norma de drept enunțată procesul-verbal întocmit, ultimul achitând amenda stabilită, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul invocat ca temei de admitere a apelului.

Corespunzător, Colegiul a concluzionat că în circumstanțele expuse, Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” dispune de dreptul de a pretinde repararea prejudiciului material cauzat prin repararea prejudiciului cauzat fondului forestier în sumă de 52 345,76 lei, ca urmare a defrișării ilegale a arborilor.

La 26 iunie 2020, Alexandru Budescu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a interpretat eronat legea precum și probele prezentate.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 martie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 25 martie 2020 (f.d. 99), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 26 iunie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 22 iulie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1196/2020, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 114), care a fost recepționată de intimat la data de 27 iulie 2020, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d. 115), or, până la data examinării cauzei nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Budescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Budescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Alexandru Budescu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Budescu, împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat